

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

BM-II.059.1.225.2025

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 9608 Pani Posłanki Małgorzaty Gromadzkiej, w sprawie możliwości uzyskania dodatku do emerytury przez osoby, które wychowały czworo dzieci i pozostawały aktywne zawodowo, proszę przyjąć poniższe wyjaśnienia.

Przewidziane w ustawie z dnia 31 stycznia 2019 roku o rodzicielskim świadczeniu uzupełniającym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1051) świadczenie nie jest emeryturą, ani dodatkiem do emerytury, tylko świadczeniem nieskładkowym, finansowanym z budżetu państwa. W przeciwieństwie do emerytury, która jest świadczeniem z ubezpieczenia społecznego, ma ono de facto charakter świadczenia z zakresu pomocy społecznej, a przy ustalaniu prawa do jego otrzymywania uwzględnia się wszystkie dochody osiągane przez osobę zainteresowaną. Jednym z podstawowych kryteriów ubiegania się o to świadczenie jest brak niezbędnych środków utrzymania.

Osoba, która nie ma prawa do żadnego świadczenia może uzyskać świadczenie uzupełniające w wysokości nieprzekraczającej najniższej emerytury, wynoszącej od marca 2025 r. 1 878,91 zł. Osoba pobierająca świadczenie niższe od najniższej emerytury może liczyć na uzupełnienie go do wysokości najniższej emerytury. Pragnę podkreślić, że obecne warunki uprawniające do rodzicielskiego świadczenia uzupełniającego powodują w przypadku kobiet pobierających świadczenie niższe od najniższej gwarantowanej emerytury, będące konsekwencją posiadania niepełnego stażu ubezpieczeniowego wynoszącego 20 lat składkowych i nieskładkowych, uzupełnienie wysokości otrzymywanych przez nie świadczeń do kwoty najniższej emerytury.

Poszukiwania najlepszych rozwiązań i modyfikacji systemu emerytalnego, w szczególności w zakresie niedyskryminowania rodziców obniżonym wymiarem świadczeń emerytalnych, trwają nieustannie. Przykładem takich działań jest znowelizowanie przepisów dotyczących opieki nad dzieckiem dla pracowników przebywających na urlopie wychowawczym. Do 31 grudnia 1998 r. nie było obowiązku odprowadzania za te okresy składek - wliczano je do emerytury jako okresy nieskładkowe, co znacznie obniżało wysokość świadczenia. Dopiero od 1 stycznia 1999 r. za okres sprawowania opieki nad dzieckiem na urlopie wychowawczym pracownicy mają opłacane składki z budżetu państwa. Ponadto, wprowadzona w maju 2015 r. nowelizacja ustawy emerytalnej dla osób urodzonych po 31 grudnia 1948 r. czas sprawowania opieki nad dzieckiem w trakcie urlopu wychowawczego oraz bezpłatnego (w systemie zabezpieczenia społecznego) pozwala uwzględniać w emeryturze (w kapitale), jako okres składkowy niezależnie od tego, w jakim okresie kobieta z niego korzystała. W praktyce oznacza to, że również kobiety, które wychowywały dzieci w latach 80-tych, mają szansę na przeliczenie, a zarazem podwyższenie emerytury.

W obecnym stanie prawnym istnieją zatem regulacje mające na celu zrekompensowanie konieczności przerwania pracy z powodu sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem, choć

nie przewidują one dodatkowego zwiększenia emerytury z tytułu urodzenia dzieci. Świadczenia emerytalno-rentowe mają bowiem charakter praw podmiotowych, nabytych przez ubezpieczonego w związku z opłacaniem składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

W obowiązującym od 1 stycznia 1999 r. nowym systemie emerytalnym, określonym przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1631, z późn. zm.), źródłem finansowania świadczeń emerytalno-rentowych jest fundusz tworzony ze składek pracowników i pracodawców. Z systemu usunięto większość elementów nieubezpieczeniowych i socjalnych, tak aby powiązać wysokość przyszłego świadczenia z sumą składek odprowadzanych od przychodów ubezpieczonego w całym okresie jego aktywności zawodowej.

Obecnie na gruncie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wypłacane są jedynie dwa rodzaje dodatków – dodatek pielęgnacyjny oraz dodatek dla sierot zupełnych. Obydwa dodatki są świadczeniami o charakterze ubezpieczeniowym, związanymi z ryzykiem ubezpieczeniowymi w postaci niezdolności do pracy i samodzielnej egzystencji oraz utraty żywiciela. Wypłata tych dodatków ma miejsce w sytuacji spełnienia się wskazanych ryzyk oraz wiąże się z obowiązkiem opłacania składki ubezpieczeniowej. Funkcjonujące dodatki do świadczeń emerytalno-rentowych są zatem powiązane z innymi świadczeniami, odrębnym ryzykiem i odrębnymi warunkami nabycia prawa do świadczenia.

W Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej nie są obecnie prowadzone działania zmierzające do wprowadzenia do systemu emerytalnego nowych dodatków. Aktualnie nie prowadzimy także prac nad zmianami w rodzicielskim świadczeniu uzupełniającym w zakresie, który postuluje w interpelacji Pani Posłanka.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
dr hab. Sebastian Gajewski, prof. uczelni
Podsekretarz Stanu
/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/